

1904

Mindekrvad

om

den forfærdelige ildebrand

Lordag den 23de januar 1904,

der i løbet af 12 timer lagde byen Nalefund i aske
og hvorved ca. 12000 mennesker blev husvilde.

Pris 10 øre.

(Eftertryk forbydes).

Trykdhjem.

Udgiverens forlag
1904.

V box 4:111

Mel.: Det var en liden pige.

Det var ved vintertide
Mens stormen rasede,
Man tænkte nok paa stibe
Mon hvem, som strandede; —
Men at det skulde hende
En by som Aalsund,
Saa helt op skulde brænde,
Saa skjult i denne stund.

Her kom jo telegrammer
Om morgenen saa snart,
At byen stod i flammer
Og hjælpen trængtes hardt;
Men rasende var stormen
Og Hustadviken lang,
Saa hjælp at slukke ilden
Umulig staffles kan.

I Hermetikfabrikken,
Om natten klokken 2
Mens ingen var tilstede
Og alle var til ro,
Da ilden frem sig trænger
Og spreder sig — et nu —
Alt paa sin vei den fænger
— I nattens storm „en gru“ —.

Befolkningen staar raadvild. —
Hvor de sig vender hen;
De ser jo kun et ildhav
Og alt slaar feil for dem.

Bandleddning i uorden
Og vinden øfer paa.
De magter ei at slukke;
Den kjække by maa gaa.

Det er saa tung en tanke,
Alt mange tusinde
I Aalesund maa vanke
omkring i gaderne
De har ei mad og klæder,
Ei ly for storm og sne
Og sikkert mange græder,
I savn af hjemmene.

Man lidet kan berette
„Forbindelsen“ er brændt.
Fra Molde har man dette,
Om videre, hvad er hendt. —
At kirken, apotheker,
Toldboden sidst strog med.
Om tab af millioner,
Man give kan bested.

Der opraab er i Trondhjem,
Om hjælp til Aalesund.
Og alle efter evne
Nu aabne vil sin pung.
Man hjærtelig sig glæder,
At „Santø“ gif derved
Med madvarer og klæder,
At lindre noden med.

Snart høres med beundring,
Om hjælp fra „fjern og nær“,
Fra byer og fra „Storthing“,
Vi nævner nogle her
Fra „Vestlandske“ petroleum,
Fra „Brogellman“ udstyr,
Fra „Hilsen“ en kontantsum
— Om gaver rundt det ly'r —.

Det tyske fejerskibet
„Prins Heinrich“ er affendt.
Om morgenen saa aarke
Det hurtigt blev bestemt.
Ombord er 8 læger
Og ingepleierster,
Bandage, mad og klæder,
Til med forbindinger.

Den tyske kejser leve,
Han har „mor Norge“ kjær.
Han stod saa lynsnar rede,
Naar hjælpen trængtes her
Han sender trende skibe,
O stor opfrelse!
Og Alesunds befolkning
Er helt begejstrede.

Nu telter og baracker
blir bygget i en fart;
Og mad og varme tepper,
Det kommer nu saa snart.
Om kort „Phœnicia“ er fremme,
„Velkommen!“ hilses den,
For 4000 mennesker
Som midlertidig hjem.

Tilslut man fristes spørge:
— „Hvem turen staar til næst“ ---
Det nytter ei at spørge,
Nei, „murtvang“, det er bedst.
O, at man ei kan lære,
Saa ofte man er „brændt“,
At „stenbyr“ maa det være,
Det tykkes mig saa slemt.